तां देवतापित्रतिथिकियार्थामन्त्रययो मध्यम सर्गः २ नेतिपानः। वभी च सा तेन सतां मतेन अद्वेव साचादिधिनापपञ्चा॥१६॥ स पन्ननेत्तिर्णवराह्र यूथान्यावासवृच्चेत्नुखविद्यानि। यथा म्हगाध्या सित्रपादनानि ग्यामायमानानि वनानि पञ्चन् ॥१७॥ आपीनभारोदद्यनप्रयत्नाद्वृष्टिर्गुक्त्वाद्व पृषानरेन्द्रः। उभावन्यक्रत्रिच्चताभ्यां तपाव नावृत्तिपयं गताभ्यां॥१८॥

तामिति। राजा ता धेनुं अनुजगाम किं॰ राजा मध्यमली
कस्य रचकः किं॰ धेनुः देवता य पितर य अतिथय य दित
देवतापित्र तिथयः तेषा या किया मा प्रयोजनं यसाः मा ता
पुनः तेन राज्ञा मा धेनुः ग्रुग्रुमे यथा विधिना उपपन्ना युका
माचात् अद्भेव किं॰ राज्ञा मज्जनानां मतेन प्रियेण ॥ १६ ॥
मदित। म राजा वनानि पश्चन्यन् यया किं॰ वनानि पन्नलेभ्यः
अन्य मरीवरेभ्यः उत्तीर्णानि निर्गतानि वराहाणां ग्रुकराणां
देदानि येषु तानि पु॰ किं॰ आवामवचेषु उन्मुखावर्हिणः
मयूराः येषुतानि पु॰ किं॰ सगैराश्रितानि हरित्तृणानि येषु
तानि पु॰ किं॰ श्रामवदाचरित्र ॥ १० ॥ आपीनेति । तपीवना
नामागमनस्य पन्यानं गताभ्यं गमनाभ्यं करणाभ्यं मा धेनुः
दिलीप य ते। उभा अलंचकतः भूषितवन्ता ग्रष्टिः एकवार
प्रस्ता कस्मात् आपीनस्य योभारस्य स्थाद्य पूजिताभ्यं। ॥१८॥
कस्मात् वपुषः गरीरस्य गुहलात् किं॰ ताभ्यं। पूजिताभ्यं। ॥१८॥